

na północny wschód i przez punkty: 84-276, 84-277, 84-327, 84-290 i 84-291 dochodzi do punktu 84-247. Tu skręca na północny zachód i przez punkty: 84-246, 84-425, 84-382, 84-245, 84-419, 84-243, 84-242, 84-326 i 84-241 dochodzi do punktu nr 84-380. Tu skręca na północny wschód i dochodzi do punktu 84-379, w któ-

rym skręca na zachód i dochodzi do punktu 84-378, gdzie skręca na północ i przez punkt 84-199 dochodzi do punktu 84-198, w którym skręca na północny wschód i przez punkty: 84-197, 84-196, 84-195 i 84-431 dochodzi do punktu 84-133, od którego rozpoczęto opis.

2185

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 14 września 2004 r.

w sprawie szczegółowych warunków, trybu i sposobu postępowania w przypadku użycia broni palnej bojowej przez strażników gminnych (miejskich)

Na podstawie art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych (Dz. U. Nr 123, poz. 779, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 oraz z 2003 r. Nr 130, poz. 1190) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Strażnicy gminni (miejscy), zwani dalej „strażnikami”, mają prawo do użycia broni palnej bojowej w stosunku do osób tylko w przypadkach określonych w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych, zwanej dalej „ustawą”.

2. Przez użycie broni palnej bojowej przez strażników rozumie się oddanie strzału w kierunku osoby w celu jej obezwładnienia, po wyczerpaniu trybu postępowania określonego w § 2.

§ 2. 1. Strażnicy, przed użyciem broni palnej bojowej, są obowiązani:

- 1) po okrzyku „STÓJ — STRAŻ GMINNA (MIEJSKA)” wezwać osobę do zachowania zgodnego z prawem, a w szczególności do natychmiastowego porzucenia broni lub niebezpiecznego narzędzia, odstąpienia od bezprawnych działań lub użycia przemocy;
- 2) w razie niepodporządkowania się wezwaniom określonym w pkt 1 zagrozić użyciem broni palnej bojowej okrzykiem „STÓJ — BO STRZELAM”;
- 3) oddać strzał ostrzegawczy w kierunku niezagrażającym życiu lub zdrowiu strażnika lub innej osoby, gdy wezwania określone w pkt 1 i 2 okażą się bezskuteczne.

2. Przepisów ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy wszelka zwłoka groziłaby bezpośrednim niebezpieczeństwem dla życia lub zdrowia strażnika lub innej osoby.

3. Użycie broni palnej bojowej w sytuacji, o której mowa w ust. 2, musi być poprzedzone okrzykiem „STRAŻ GMINNA (MIEJSKA)”.

4. Podczas wykonywania zadań, o których mowa w art. 11 pkt 5 i 9 ustawy, z bronią palną bojową strażnik jest obowiązany posiadać przy sobie legitymację służbową, legitymację osoby dopuszczonej do posiadania broni oraz świadectwo broni.

§ 3. Broni palnej bojowej nie używa się w stosunku do kobiet o widocznej ciąży, osób, których wygląd wskazuje na wiek do 13 lat, osób w podeszłym wieku oraz o widocznej niepełnosprawności.

§ 4. 1. Jeżeli wskutek użycia broni palnej bojowej nastąpiło zranienie osoby, strażnik jest obowiązany, z zachowaniem bezpieczeństwa własnego i innych osób oraz bez zbędnej zwłoki, udzielić jej pierwszej pomocy, a następnie spowodować zapewnienie pomocy lekarskiej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, oraz gdy w wyniku użycia broni palnej bojowej nastąpiła śmierć osoby lub szkoda w mieniu, strażnik jest obowiązany do:

- 1) zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia i niedopuszczania na to miejsce osób postronnych;
- 2) w miarę możliwości, ustalenia świadków zdarzenia;
- 3) powiadomienia Policji oraz komendanta straży gminnej (miejskiej) lub swojego bezpośredniego przełożonego.

§ 5. 1. O każdym przypadku użycia broni palnej bojowej, jej utraty lub oddania strzału ostrzegawczego strażnik jest obowiązany niezwłocznie powiadomić najbliższą jednostkę Policji oraz komendanta straży gminnej (miejskiej) lub swojego bezpośredniego przełożonego.

2. O każdym przypadku użycia broni palnej bojowej lub podjęcia czynności określonych w § 2 strażnik jest obowiązany sporządzić notatkę, która powinna w szczególności zawierać:

- 1) imię i nazwisko strażnika, numer znaku identyfikacyjnego, numer świadectwa broni, z której oddano strzał, oraz numer legitymacji osoby dopuszczonej do posiadania broni;
- 2) datę, godzinę i miejsce użycia broni palnej bojowej;
- 3) okoliczności poprzedzające użycie broni palnej bojowej, w tym szczegółowe powody użycia broni palnej bojowej oraz opis postępowania poprzedzającego użycie broni;
- 4) skutki użycia broni palnej bojowej;
- 5) zakres ewentualnego udzielenia pierwszej pomocy;
- 6) dane osobowe ustalonych świadków zdarzenia;
- 7) w miarę możliwości, dane osoby, wobec której użyto broni palnej bojowej;
- 8) inne okoliczności zdarzenia, w tym nazwisko lekarza, któremu przekazano osobę poszkodowaną;
- 9) podpis strażnika.

§ 6. Do obowiązków komendanta straży gminnej (miejskiej) należy:

- 1) zabezpieczenie broni;
- 2) zbadanie, czy użycie broni palnej bojowej nastąpiło zgodnie z obowiązującymi przepisami;
- 3) niezwłoczne powiadomienie o każdym przypadku użycia broni palnej bojowej lub podjęcia czynności określonych w § 2 wójta, burmistrza (prezydenta miasta), a jeżeli w wyniku użycia broni palnej bojowej nastąpiła śmierć lub zranienie osoby — również właściwego miejscowo prokuratora.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 lipca 1998 r. w sprawie szczegółowych warunków i sposobu postępowania przy użyciu broni palnej krótkiej przez strażników gminnych (Dz. U. Nr 90, poz. 571).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *M. Belka*

2186

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾

z dnia 15 września 2004 r.

w sprawie zwrotu kosztów przystosowania stanowisk pracy, adaptacji pomieszczeń i urzędzeń do potrzeb osób niepełnosprawnych oraz kosztów zatrudnienia pracownika pomagającego pracownikowi niepełnosprawnemu

Na podstawie art. 26 ust. 9 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 776, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Minister Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej — zabezpieczenie społeczne, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 134, poz. 1432).
²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1082, z 1998 r. Nr 99, poz. 628, Nr 106, poz. 668, Nr 137, poz. 887, Nr 156, poz. 1019 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 49, poz. 486, Nr 90, poz. 1001, Nr 95, poz. 1101 i Nr 111, poz. 1280, z 2000 r. Nr 48, poz. 550 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 39, poz. 459, Nr 100, poz. 1080, Nr 125, poz. 1368, Nr 129, poz. 1444 i Nr 154, poz. 1792 i 1800, z 2002 r. Nr 169, poz. 1387, Nr 200, poz. 1679 i 1683 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 90, poz. 844, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2262 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 99, poz. 1001.

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb i sposób postępowania w sprawach dotyczących zwrotu ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, zwanego dalej „Funduszem”, kosztów:
  - a) poniesionych przez pracodawców w związku z przystosowaniem tworzonych lub istniejących stanowisk pracy, stosownie do potrzeb osób niepełnosprawnych wynikających z ich niepełnosprawności, zwanym dalej „przystosowaniem stanowiska”, w tym kosztów rozpoznania przez służby medycyny pracy tych potrzeb,
  - b) adaptacji pomieszczeń zakładu pracy do potrzeb osób niepełnosprawnych, w tym kosztów rozpoznania przez służby medycyny pracy potrzeb w tym zakresie,
  - c) adaptacji lub nabycia urzędzeń ułatwiających osobie niepełnosprawnej funkcjonowanie w za-